

Petr Zídek

LIDOVÉ NOVINY

Paneláci jsou nesmrtelní

Kulturoložka Lucie Skřivánková vedla pět let tým dvaceti expertů z různých oborů, kteří zkoumali minulost a současnost panelových sídlišť v České republice.

Výsledkem jejich činnosti jsou dvě obsáhlé publikace s názvem Paneláci, hutná prezentace na stejnojmenné webové stránce a také velká výstava, která byla otevřena v únoru letošního roku v Uměleckopřímýmyslovém museu v Praze.

Bydlíte v paneláku?

Nebydlím, ale bydlela jsem. Celé dětství jsem prožila v Pachtově paláci na Starém Městě v bytě ve druhém patře, odkud si různí fotografové chodili fotit panoráma Pražského hradu. Po roce 1989 byl však dům restituován a v roce 1992 jej majitel začal rekonstruovat, takže jsme se museli odstěhovat. Šli jsme na sídliště do Nových Butovic jako třígenerační rodina zvyklá žít v centru. Velice mě zaujalo, jak se s tím každá z těch tří generací vyrovnávala po svém.

Jak?

Přestože jsme se přestěhovali do opravdu hezkého dvougeneračního mezoneového bytu, pro babičku to byl konec všeho. Měla pocit, že se dívá do nějaké jámy, byla z toho velmi nešťastná, cítila se úplně vytržená ze svého prostředí. Pro rodiče to byl také šok, ale díky dobrému spojení s centrem si brzy zvykli. Já jsem si pořídila psa, kterého mi rodiče předtím v centru nechťeli dovolit, a rychle jsem se spřátelila se sousedy. Vlastně mi dojíždění ani nevadilo, takže jsem se s tím smířila až překvapivě rychle. Takle zkušenost mě přivedla k různým sociologickým výzkumům a k tématu sídlišť.

Mám podobnou zkušenost: stěhoval jsem se v polovině 80. let na sídliště z vilové čtvrti. Když o tom teď tak přemýšlím, byl to trochu přesun do divočiny. Domy už byly zkolaudované, ale cesty k nim postrádaly asfalt, škola nebyla hotová, o obchodech nemluvě.

Naše sídliště bylo už v 90. letech dokončené, ale co mě hrozně překvapilo, byly nízké stropy. Byli jsme zvyklí na byt, který vznikl rozdělením palácového patra, takže člověk ke stropu téměř nedohlédl. Přestože byl velmi komfortní, působil ten byt v paneláku stísněně. Pozitivem bylo ústřední topení – předtím jsme si sami topili v kamnech na uhlí.

Existují nějaká data, která by ukazovala, zda noví obyvatelé paneláků získali vyšší, nebo nižší životní standard oproti svému předchozímu bydlení?

Zejména zpočátku šlo jednoznačně o cestu za lepším. Mezi válkami bylo 65 procent všech bytů bez koupelny a jen necelých 8 procent bytů mělo ústřední topení. I v dnes luxusních čtvrtích, jako jsou pražské Vinohrady, bylo v 50. a 60. letech úplně běžné lokální vytápění na uhlí. V těch horších, třeba na Žižkově, byl tehdy normou společný záchod na pavlači.

V polovině 80. let vydal sociolog Jiří Musil pionýrskou knihu Lidé a sídliště, která ukázala, že obyvatelé sídlišť byli se svým novým bydlením převážně spokojeni. Přetrvává to?

Tahle kniha shrnula výzkum z celé republiky, který proběhl již v druhé polovině 70. let. Tedy již v této době byli lidé převážně spokojeni, přestože měli řadu stížností: propustná akustika, anonymita, nedostatek místa k parkování. Musil vyvrátil mýtus o vykořeněnosti sídlišť, naopak tu vznikaly generační komunity, jejichž základem byly mladé rodiny.

A kde se tedy vlastně ten mýtus o vykořeněnosti obyvatel sídlišť vzal?

Hodně se na tom podílela média před rokem 1989 i po něm. Výzkumy ze západní Evropy ukázaly, že sídliště často demonizují ti, kdo tam nikdy nebydleli, a nemají s tím tedy bezprostřední zkušenost. I dnes převládá spíše spokojenost obyvatel sídlišť.

Existovala k sídlištní výstavbě nějaká reálná alternativa?

To je jedna z otázek, na kterou se obtížně odpovídá. Po roce 1989 bylo zničeno mnoho archivů důležitých institucí. Spousta materiálů chybí a lovit fakta je zdlouhavá a dobrodružná práce. Jistou vývojovou křížovatkou byla u nás na počátku 50. let otázka, zda se vydat cestou lehké, nebo těžké prefabrikace. Šlo o to, zda se budou typizovat hrubé, nebo dokončovací práce, jež se vzájemně odlišovaly v použitých stavebních materiálech. Bylo zřejmé, že stavební díly hrubé stavby ze železobetonu byly těžké a nehodily se pro hromadnou výrobu, kdežto lehké materiály (dřevo, sklo, plasty, ocel, izolační hmoty) se pro ni naopak hodily. Vítežství těžké prefabrikace, tedy dílů hrubé stavby, předurčilo vývoj až do roku 1989, přestože byla původně považována jen za provizorní řešení. Nesla s sebou řadu nevýhod, například neúměrné opotřebení silniční sítě přepravou panelů. Předem se tak vyráběla nejen celá nosná konstrukce domu, ale třeba i bytová jádra. V 80. letech někteří architekti spočítali, že výroba panelů v panelárně je výhodná, pokud je panelárna do 20 kilometrů od stavby. V praxi se však panely často vozily z mnohem větší dálky. Navíc ten systém postrádal jakoukoli flexibilitu. Jistou vývojovou alternativu zhmotňuje třeba první pražský panelák od Miroslava Wimmera v ulici U Prefy v Ďáblicích, postavený v roce 1953, který experimentoval s takzvaným skeletopanelem. Panelová byla nejen nosná konstrukce, ale i výplně a plášť. Šlo ale o panely odlehčené. Na svou dobu tam bylo množství vychytávek, ale celý systém byl vyhodnocen jako ekonomicky nevýhodný. Je však otázka, zda uváděné důvody byly ty pravé, které to nakonec pohřbily.

Obečná představa je, že při výstavbě sídlišť válčili architekti a urbanisté proti funkcionářům, kteří chtěli postavit co nejvíce bytů za co nejnižší cenu. Odpovídá to skutečnosti?

Ano, je to úplně charakteristické pro dvě největší fáze výstavby, které nazýváme technokratickou a postmoderní, jež vyplňují 70. a 80. léta. Naproti tomu v 60. letech, ve fázi „krásných sídlišť“,

mohli architekti mnohem více experimentovat. Při výzkumu sídlišť nás překvapilo, kolik těch hezkých z 60. let vlastně je. Mnohé by si zasloužily i památkovou ochranu. Je charakteristické, že mnohá sídliště nakonec vypadala podstatně jinak, než jak je architekti a urbanisté navrhli, což platí třeba pro pražské Jižní Město.

Když srovnáme sídliště u nás a v západní Evropě, hlavní rozdíl je v tom, že tam je to sociální bydlení pro chudé, kdežto u nás je obývá střední vrstva. Jak to, že se to udrželo i po roce 1989? K určitému odlivu těch nejbohatších po roce 1989 došlo. Ale obyvatelé odcházejí i z center měst. Myslím, že si lidé na dobře založených sídlištech uvědomili, jaké má bydlení v těchto lokalitách kvality, na rozdíl od center měst nebo suburbánních zón.

V našem paneláku bydlí lékař, stře-doškolská učitelka, televizní redaktor, ministerský úředník a zároveň údržbář, řidiči nebo prodavačky, tedy lidé, kteří by třeba ve Francii spolu nebydleli asi ani v jedné čtvrti, natožpak domě. Nedá se tento stav vysvětlit také tím, že česká střední třída prostě není dost bohatá a je stále příjmově na dohled nižším vrstvám?

To je také možné vysvětlení. Musíme počítat také s velkou setrvačností, lidé se tu tolik nestěhují.

S jakou životností paneláků se počítalo při jejich stavbě?

Zpočátku se vůbec nepočítalo s tím, že by vydržely několik generací. Podle původní představy mělo jít o spotřební zboží svého druhu. Fyzicky měly vydržet zhruba 60–80 let.

Dnes se tedy zdá, že to bude mnohem déle.

Konstrukce paneláku, pokud je dobře udělaná, je nezníčitelná. Žádný panelák, pokud vím, sám od sebe ještě nespádl. Pokud se bude dobře udržovat, může stát stovky let. Panelák je nesmrtelný.

Od 90. let se mluví o humanizaci sídlišť, což je poněkud vágní představa, naplňovaná úplně odlišnými obsahy. Jak bychom měli sídliště zlepšovat podle vás? Pohledy architektů a lidí, co tam bydlí, bývají často diametrálně odlišné.

Obyvatelé třeba většinou uvítali barevné fasády, zatímco architekti se z toho často chytají za hlavu, protože to jde proti idejím, z nichž se sídliště zrodila. Podobné kontroverze vzbuzují různé nástavby na střechách. Přímou vášně pak vyvolává otázka, zda by se sídliště měla zahušťovat. Někdo vám řekne, že je to proti ideji města v zeleni, ale třeba na Nových Butovicích, kde se postavily u stanice metra nové domy, v nichž jsou i kavárny, restaurace a obchody, se mi to teď zdá mnohem lepší než dříve. Většinou jsou na sídlištech školy nebo zdravotní střediska, chybí spíše místa, kam se dá jít na kafe. Žádný univerzální recept na humanizaci sídlišť ale asi neexistuje, vždy bych vycházela z toho, co prosazují místní, kteří tam žijí.

Minulý režim měl vizi, že by všichni „pracující“ měli důstojně bydlet. My jsme na to rezignovali, bydlení si každý musí zařídit, jak umí. Je to chyba? Nechci, aby to vyznělo jako obhajoba minulého režimu, ale to, že se dnes nestaví téměř žádné dostupné nájemní byty z veřejných prostředků, je podle mého chyba. Ale musíme si také uvědomit změnu společenského kontextu. Na počátku 70. let byla nejen obrovská bytová nouze, ale také rekordní porodnost. Takže ten režim na to nějak reagovat musel. Ale zařídit dostupné bydlení pro každého se mu nakonec stejně nepodařilo.

Na druhou stranu, pokud dnes bydlí v panelácích skoro třetina Čechů a ty domy mají prognózu několika set let další existence, je tato výstavba zdaleka největší a nejživotoschopnější projekt minulého režimu.

Ano. Je dobře, že se nenaplnily prognózy z počátku 90. let, podle nichž se sídliště měla vylihnout a zbourat. To se až na úplné výjimky nikde nestalo. I když samozřejmě existují sídliště, která mají špatnou pověst, protože tu existují vážné sociální problémy. Ale na rozdíl od zahraničí bydlet na sídlišti není u nás žádné stigma. Pokud se podaří udržet jejich různorodou sociální skladu, na budoucnost sídlišť se dívám optimisticky.

Váš projekt se jmenuje „Paneláci“. Proč ta životná koncovka?

Chtěli jsme zdůraznit, že za každým sídlištem je nějaký živý tvůrce, přes-

tože je dnes vnímáme jako v podstatě anonymní díla, která vznikla v nějakém projektáku. Někdy šlo o skutečné osobnosti české architektury, jako byl třeba Václav Hlinský, autor sídliště Sítná v Kladně.

[ZÍDEK, Petr. Paneláci jsou nesmrtelní. In: *Lidové noviny*, 3. 2. 2018, s. 13 © MAFRA, a. s. 2018, ISSN 0862-5921. Publikováno se svolením redakce.]

Jaroslav Kramer

HOSPODÁRSKÉ NOVINY

Nový zákon urychlí pouze některé stavby

Loňská novela stavebního zákona se dostala mezi pěťici finalistů ankety Zákon roku. Nepatří přitom ke změnám, které by byly vnímány jako jednoznačný přínos. Částečně sice zjednodušila administrativu, a to hlavně pro malé stavebníky, podle odborníků však nevyužila potenciál a velkým projektům nepomůže. Zákon dokonce u Ústavního soudu napadly ekologické organizace.

Jedno řízení namísto tří

„Novela zkracuje přípravu zásad územního rozvoje a územních plánů, urychluje kolaudaci podzemních staveb technické infrastruktury a zjednodušuje postup pro povolování staveb energetické infrastruktury. Snižuje se také náročnost na majetkoprávní vyřazení v řízeních, zejména pro veřejně prospěšné stavby,“ shrnuje některé z předností zákona porota ankety Zákon roku. „Novela přinesla možnost určitého zjednodušení v územním plánování a ulevila stavitelům velkých rodinných domů,“ dodává Daniel Vondrouš, ředitel asociace ekologických organizací Zelený kruh.

Odborníci na novele chválí hlavně sjednocení tří fází povolení řízení do jedné. Do takzvaného koordinovaného řízení se spojilo územní rozhodnutí, stavební povolení i posouzení vlivu na životní prostředí (takzvaná EIA). Výsledkem bude vydání jediného rozhodnutí, kterým bude stavba současně povolena i umístěna. Proti rozhodnutí bude také možné pouze jedno odvolání.

„Koordinované řízení je použitelné také pro všechny typy speciálních staveb (stavby drah, pozemních komunikací či

vodních děl), pro soubory staveb a stavby energetické. Přesto však i tato nová forma řízení vykazuje řadu deficitů, jež mohou v praxi omezit jeho použitelnost, a tedy i jeho význam,“ říká advokátka Kateřina Staňková z Havel & Partners.

Problémy velkých staveb

Klady novely na straně menších staveb vyvažují nedostatky u těch velkých. Zákon měl původně pomoci hlavně s výstavbou rozsáhlých liniových projektů, jako jsou dálnice nebo obchvaty. Podle odborníků takový plán ale nenaplní.

„Nynější novelizace je jen nutné minimum, v praxi toho moc nevyřeší,“ řekl na adresu změn už loni v květnu prezident Svazu průmyslu a dopravy ČR Jaroslav Hanák.

„Velká novela nereflektuje věcný záměr zákona o liniových dopravních stavbách. Toto odvětví stavebního práva je dlouhodobě zatíženo nejednotným rozhodováním úřadů a rozdílnou aplikací norem procesního práva. Ve výsledku

je tak budování především dopravní liniové infrastruktury v České republice v porovnání s evropskými standardy velice zdoluhavé a komplikované,“ říká advokátka Staňková s tím, že zákon oslabila řada kompromisů, které politici udělali během jeho přijímání.

Poslanci třeba vypustili návrh na zrychlené vyvlastnění pozemků u strategicky významných dopravních staveb.

„Nepodařilo se ani snížit počet různých rozhodovacích procesů pro různé typy staveb, a dokonce ani počet ministerstev, pod nimiž probíhají,“ doplňuje Daniel Vondrouš.

Ministerstvo dopravy chystá alespoň částečné zjednodušení. Pomocť má novela zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury. Ta by zavedla především předběžnou držbu, díky níž může stát začít stavět ještě než soud rozhodne, zda bylo v pořádku vyvlastnění daného pozemku.

Spor o ekologické aktivisty

Novelu kromě kritiky z řad stavebníků ještě předtím, než vstoupila v účinnost, napadla u Ústavního soudu skupina 17 senátorů a Strana zelených. Vadí jim změna možnosti spolků účastnit se některých řízení. „Účastenství spolků je nově možné pouze v těch případech, kde byl posuzován vliv záměru na životní prostředí,“ popisuje Staňková.

„Parlament znemožnil místním spolkům podávat úřadům informace o místě, kde má stavba stát. Nijak přitom nezměnil příslušné rozhodovací lhůty, a navíc vyvolal právní spory,“ doplňuje Vondrouš s tím, že ekologické organizace požadují pro spolky nejenom navrácení práva účastnit se správních řízení, ale také přijetí zcela nového stavebního zákona.

[KRAMER, Jaroslav. Nový zákon urychlí pouze některé stavby. In: *Hospodářské noviny*, 14. 2. 2018, s. 18, © Economia, a. s. 1996–2017, ISSN 1213-7693]

TISKOVÉ ZPRÁVY

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

MMR loni proškolovalo téměř 4 200 úředníků k novele stavebního zákona

V roce 2017 Ministerstvo pro místní rozvoj ve spolupráci s krajskými úřady zrealizovalo po celé republice pro úředníky celkem sedmáct školení k novele stavebního zákona, která vstoupila v platnost 1. ledna 2018. Proškoleny bylo 4 194 úředníků.

„Školení zajišťovali pracovníci ministerstva, organizačně se na nich podílely i krajské úřady a Magistrát hlavního města Prahy. Za jejich pomoci při zajištění školení této významné novely bych všem krajským úřadům a Magistrátu hlavního města Prahy chtěla poděkovat,“ uvedla ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Jednotlivá školení probíhala v měsících říjnu až prosinci v Praze a ve všech krajských městech.

V uvedeném období bylo proškoleny celkem 4 194 účastníků všech útvarů státní správy, kterých se novela dotýká. Tato školení zahrnovala výklad k celé novele stavebního zákona, včetně novel vybraných dalších právních předpisů novelizovaných v souvislosti se stavebním zákonem. Proškoleni byli účastníci z ústředních orgánů státní správy, krajských úřadů, Magistrátu hl. m. Prahy, prvoinstančních obecných i speciálních stavebních úřadů, úřadů územního plánování a odvolacích orgánů na krajských úřadech. V průběhu listopadu dále proběhlo v Institutu pro veřejnou správu Praha školení úředníků stavebních úřadů v rámci průběžného vzdělávání úředníků.

Prezentaci ze školení k novele stavebního zákona lze nalézt na webových stránkách MMR.

[Tisková zpráva MMR ze dne 2. 2. 2018. Dostupné z: <http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2018/MMR-loni-proskolovalo-temer-4-200-uredniku-k-novele-stavebniho-zakona>]

Na zpracování územních plánů poskytně MMR 20 milionů korun

Obce získají od Ministerstva pro místní rozvoj dalších 20 milionů korun na zpracování územních plánů. V lednu 2018 byl totiž ukončen příjem žádostí o poskytnutí dotací. Celkem bylo podáno 173 žádostí v celkové hodnotě 38 milionů korun, což je téměř dvojnásobný převis částky, která byla pro tuto výzvu určena.

„Zejména pro malé obce jsou dotace na zpracování územního plánu významnou příležitostí koncepčně řešit rozvoj obce a veřejné zájmy. Za dvouleté fungování dotačního titulu byla přiznána podpora již 228 obcím po celé ČR,“ říká ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová.

Výzva k předkládání žádostí o poskytnutí dotace z programu „Podpora územně plánovacích činností obcí“ pro rok 2018 – dotační titul „Územní plán“ byla vyhlášena 18. října 2017. V současné době jsou podány žádosti

ti vyhodnocovány. Seznamy projektů doporučených k financování a náhradních projektů budou následně zveřejněny na internetových stránkách MMR. Vydávání rozhodnutí o poskytnutí dotace se předpokládá v průběhu měsíce dubna 2018.

Dotace je zaměřena na zpracování územních plánů obcí. Mezi uznatelné náklady patří zpracování návrhu územního plánu pro společné jednání a zpracování návrhu územního plánu pro veřejné projednání (včetně případného posouzení vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území, pokud bude požadováno). Výše dotace na jeden územní plán je stanovena ve výši max. 80 procent skutečně vynaložených uznatelných nákladů, maximálně však 400 000 Kč.

[Tisková zpráva MMR ze dne 12. 1. 2018. Dostupné z: <http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2017/Na-zpracovani-uzemnich-planu-poskytne-MMR-20-milionu-korun>]

Nová výzva IROP na zateplování bytových domů výrazně zjednoduší podání žádosti

Integrovaný regionální operační program (IROP), který spravuje Ministerstvo pro místní rozvoj, v těchto dnech vyhlásil novou výzvu Energetické úspory v bytových domech III. Pro žadatele je připraveno celkem 3,5 miliardy korun z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) na zateplování, výměnu oken a dveří nebo výměnu zdroje tepla pro bytové domy mimo Prahu. Žádosti bude možné podávat od 2. února 2018.

„Chtěli jsme, aby žadatelé byli co nejméně zatíženi administrativou při přípravě projektové žádosti. Na základě zkušeností s předchozími výzvami jsme proto významně zjednodušili proces přípravy žádosti i následnou administraci projektu. Věřím, že žadatelé tuto změnu k lepšímu ocení,“ řekla ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová.

Mezi změny patří například „nižší počet ukazatelů povinných k výběru a k naplnění“. Některé tyto ukazatele bude IROP sledovat a vyhodnocovat pouze interně, což nově znamená, že jejich nesplnění nebude postihováno. Dále může být oprávněným příjemcem bytové družstvo jako správce budovy. Tedy nikoli pouze jako výlučný vlastník, jak tomu bylo v předchozí výzvě. Další změnou je zmírnění definice bytového domu – nově je definice v souladu s vyhláškou o obecných požadavcích na využívání území a limitem tedy již nebudou tři bytové jednotky. Nadále ale platí, že dům musí být určen k užívání jako bytový dům a zapsán v katastru nemovitostí jako bytový dům nebo objekt k bydlení. Nadále nebudou podporovány objekty zapsané v katastru nemovitostí jako např. rodinné domy nebo víceúčelová stavba.

Více informací o 78. výzvě IROP naleznete webových stránkách MMR.

[Tisková zpráva MMR ze dne 22. 1. 2018. Dostupné z: <http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2018/Nova-vyzva-IROP-na-zateplovani-bytovych-domu-vyrazne-zjednodusi-podani>]

Státní fond rozvoje bydlení má letos připraveno nejen na podporu bydlení přes miliardu korun. Více se zaměřuje na obce a města

Státní fond rozvoje bydlení (SFRB) v roce 2018 podpoří bydlení v České republice částkou zhruba 1,1 mld. Kč, a to formou nízkouročených úvěrů a dotace v rámci svých programů. Novinkou je program Regenerace sídlišť – úprava veřejných prostranství, který kombinuje dotaci s úvěrem.

„Úkolem Fondu v roce 2018 bude nejen podpora bydlení. Právě program na regeneraci veřejného prostranství je první vlaštovkou v přerodu SFRB na Státní fond regionálního rozvo-

je, a tedy jeho větší zacílení na rozvoj měst a obcí,“ říká ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová.

Finanční prostředky z rozpočtu SFRB půjdou v roce 2018 na poskytování nízkouročených úvěrů na výstavbu nájemních bytů – program Výstavby (270 mil. Kč), na opravy a modernizace bytových domů – program Panel 2013+ (500 mil. Kč), na úvěry pro mladé na pořízení vlastního bydlení – program 600 (50 mil. Kč), úvěry pro mladé na zkvalitnění bydlení – program 150 (50 mil. Kč), dále pak na podporu obnovy bydlení zničeného či poškozeného živelní pohromou – program Živel (10 mil. Kč), a na podporu rozvoje obcí – program Pro obce (20 mil. Kč).

Novinkou v portfoliu SFRB je program Regenerace sídlišť – úprava veřejných prostranství, který kombinuje dotaci s úvěrem. V rozpočtu dotační části je připraveno 100 mil. Kč a v rozpočtu úvěrové části též 100 mil. Kč.

Právě nový program Regenerace sídlišť – úprava veřejných prostranství je určen pro obce a zejména města. Veřejná prostranství na městských sídlištích si mnohde zaslouží úpravu a modernizaci. Dotaci je možné poskytnout až do výše 50 procent uznatelných nákladů, nejvýše může činit 6 milionů Kč na projekt. Spolu se žádostí o dotaci si žadatel může vzít výhodný úvěr na dofinancování projektu. Celkově tak lze financovat až 90 procent nákladů na projekt.

Rozdělení částek programů SFRB se může v průběhu roku 2018 měnit v závislosti na aktuálním počtu žádostí v jednotlivých programech. Další informace na www.sfrb.cz.

[Tisková zpráva MMR ze dne 8. 1. 2018. Dostupné z: <http://www.mmr.cz/cs/Ministerstvo/Ministerstvo/Pro-media/Tiskove-zpravy/2017/MMR-Statni-fond-rozvoje-bydleni-ma-letos-pripraveno-nejen-na-podporu>]